

retninger i deres Sygdomsforfald. Jeg kan altsaa ganske slutte mig til den Betragtning, der her er gjort gjældende. Der kunde derimod være Spørgsmaal om, hvorvidt Udvalgets Indsigelse ramte dette, at der ikke var nogen Lønning ledig i det Fakultet, hvor Vikariatet var tilstede. Jeg har imidlertid forstaaet den ærede Ordfører saaledes, at han i den Henseende ikke gjorde nogen Indsigelse. De 39 normerede Lønninger, der ere bevilgede ved Lønningsloven af 1871 for Universitetet, forstaaer jeg nemlig saaledes, at der i Alt saar 39 saadanne Lønninger til Raadighed for fast Ansættelse ved Universitetet, uden at Ministeriet derved er bundet til netop at foretage saa mange Udnævnelser f. Ex. i det theologiske og saa mange i det juridiske Fakultet, som der i ældre Tid var fastslaaet ved Universitetets Normalreglement. Jeg antager, at den ærede Ordførers Ytringer ikke ramte dette Moment i Sagen.

Ordføreren (Lauber): Det Punkt, som den høitærede Minister sidst omtalte, er ikke blevet berørt af mig, og jeg har heller ikke havt det for Die, ligesom jeg ikke finder Anledning til her at udtale mig nærmere deraf. Det, jeg har sigtet til, og hvad det til Tillægsbevillingsloven stillede Forslag har givet mig Anledning til, er kun det Spørgsmaal, hvorvidt i saadanne Tilfælde Statskassen bør yde et Bederlag til dem, der vikariere for Universitetslærere, eller hvorvidt det maa overlades til Vedkommende selv at staffe sig og i fornødent Fald selv at bestynde et Vikariat. Det Sidste maa der i Reglen blive Tale om, naar det er for længere Tid. — Hvad Spørgsmaalet om Examenskontrollen angaar, da skal jeg foranledige, at dette Punkt bliver nærmere undersøgt i Udvalget. Den høitærede Minister ansøgte, at det, her foreslaaes, ikke kommer til at stemme med, hvad der er vedtaget paa Finantsloven, og nu ser jeg ogsaa, at Summen 2,500 Kr. ikke stemmer med, hvad der er vedtaget ved 2den Behandling af Finantsloven, hvor der staar 4,100 Kr. Jeg skal imidlertid henvisse til, hvad der er sagt i Betænkningen over Finantslovsforlaget for 1876—77, og det er dette, som Udvalgets Flertal har støttet det her foreliggende Forslag paa. Det siges der: „Naar denne nye Undervisningsinspektion imidlertid har fundet det nødvendigt at føre en stærkere Kontrol end hidtil med Examinerne ved de lærde Skoler, saa har Udvalgets Flertal ikke af den afgivne Beretning kunnet overbevise sig om, at denne udvidede Virksomhed er heldig, lige saa lidt som de tilføjede hyppigere kontrollerende Besøg i Skolerne. Da man imidlertid kan erkende Deniagtssagligheden af i noget videre Omfang end hidtil at benytte tilfaldte Censorer, hvis Reiseudgifter godtgøres dem, skal Flertallet tiltræde en Forhøielse af Kontoen for Reiseomkostninger, saa at denne fra 1,600 Kr. gaar op til 2,500 Kr., hvilket dog

er 400 Kr. mindre end af Ministeren foreslaaet.“ Det er dette Tal, 2,500 Kr., som Udvalgets Flertal har ment at burde blive staaende ved paa Tillægsbevillingen. Imidlertid vil den høitærede Ministers Bemærkning give Anledning til, at Udvalget igjen tager dette Punkt under Overveielse, men uagtet den høitærede Minister sagde det Modsatte, antager jeg dog rigtignok, at det Forslag, som Udvalget har stillet, er rigtigt og stemmende med, hvad der blev vedtaget ved 2den Behandling paa Finantsloven. Jeg maa derfor opfordre det høie Thing til at stemme for det Forslag, der er stillet af Udvalgets Flertal.

Bøffen: Det forholdes sig ikke saaledes, som den høitærede Minister antog, at der foreligger en Feil med Hensyn til det Punkt, som her er Ojenstand for Omtale, nemlig med Hensyn til Bevillingen til Examenskontrol ved de lærde Skoler. Jeg skal give den høitærede Minister Ret i, at der i det Exemplar af den foreløbige Betænkning, som er tilfjælet ham, var indløben en Trykfeil, som dog forøvrigt ikke kan have nogen Indflydelse paa det endelige Tal, der kom til at staa her. Naar det her foreslaas at nedsette Summen 3,600 Kr. med 1,100 Kr. til 2,500 Kr., saa vil jeg erindre den høitærede Minister om, at der i den for indværende Aar gjældende Finantslov staar 1,600 Kr. paa denne Konto. Naar dertil føies det Beløb, som er opført paa Tillægsbevillingen, og som nu ved dette Forslag er foreslaaet forandret til 2,500 Kr., saa vil den høitærede Minister se, at der udfommer de 4,100 Kr., som ere vedtagne paa Finantsloven ved 2den Behandling. Det er saaledes vistnok fuldstændig rigtigt, at naar nærværende Forslag bliver vedtaget, vil Bevillingen paa denne Konto blive fuldstændig i Overensstemmelse med, hvad der kommer til at gjælde for næste Finantsaar. Jeg havde opfattet den høitærede Minister saaledes, at han kunde berolige sig ved denne Bevilling, men jeg havde ganske vist ikke antaget, at det var af den Grund, som den høitærede Minister angav, nemlig, at han ansaa denne Post for at være kalkulatorisk i den Forstand, at det Beløb, som var opført paa Finantsloven, skulde være uden Betydning. Dette tror jeg er en Misforstaaelse fra den høitærede Ministers Side. Det Beløb, hvorom man bliver enig med den høitærede Minister, maa anses for at være lige saa bindende overfor en Konto som denne som overfor en hvilken som helst anden Post paa Finantsloven. Naar der ved 2den Behandling af Finantsloven var stillet Forslag om at nedsette den forøgede Bevilling af 2,900 Kr., som var forlangt, med 400 Kr. til 2,500 Kr., saa stete dette egentlig ikke for at tilveiebringe Besparelse paa denne Konto, men mere for at give Thinget Leilighed til — dersom man ønskede det — at gjenoptage den Diskussion, som var reist under 1ste Behandling, og til at diskutere, om